

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczt.: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. października do 31. grudnia 1863.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (*franco*) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Nizsza Ormiańska Nr. 347.

Cześć urzędowa.

Według telegramu z 19. b. m. Jego c. k. Apostolska Mość raczył przeznaczyć trzy tysiące złotych dla mieszkańców Zaleszczyk dotkniętych pożarem dn. 2 b. m., a w. ministerjum stanu zarządziło na ten cel dobroczynne składki w całej monarchii.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Lwów, 20. września 1863.

Gmina *Olszany*, w obwodzie przemyskim, celem zaprowadzenia u siebie regularnej nauki szkolnej zobowiązała się na wieczne czasy urządzić odpowiednio istniejący budynek szkolny pod nr. 102, utrzymać go zawsze w dobrym stanie, posprawić porządku szkolne, załatwiać ochędostwo przy szkole, ściąć i dostawić drzewo opałowe w ilości 5 n. a. sagów na rok, dla szkoły zapewnione przez właścicielkę dóbr hrab. Olimpię Siemieńską, nareszcie każdemu nauczycielowi, który zarazem ma pełnić służbę diaka, płacić 80 zł. w. a. rocznie, i przydawać 8 meców żyta.

Okazana temi ofiarami gorliwość o podniesienie nauki między ludem wiejskim podaje c. k. Namiestnictwo galicyjskie z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższym własnoręcznie podpisanym dyplomem wynieść najlaskawiej pensjonowanego radcy wyższego sądu krajowego w Gracu, Dra *Andrzeja Hüttenbrenner*, jako kawalera orderu żelaznej korony trzeciej klasy odpowiednio statutom tego orderu do stanu rycerskiego Cesarstwa austriackiego.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem własnoręcznie podpisanym dyplomem wynieść najlaskawiej radcę ministerjalnego w ministerstwie handlu i rolnictwa *Maxymiliana Löwenthala* jako kawalera orderu Leopolda odpowiednio statutom tego orderu do stanu rycerskiego Cesarstwa austriackiego.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 31. sierpnia mianować najlaskawiej koncepcistę prokuratury finansowej i prywatnego docenta rzymskiego prawa Dra *Fryderyka Zoll* w Krakowie nadzwyczajnym proferorem tego przedmiotu przy tamtejszym uniwersytecie.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 30. sierpnia r. b. nadać prokuratorowi finansowemu we Lwowie nadradcy finansowemu Drwi *Józefowi Schabenbek* tytuł i charakter radcy nadwornego z uwolnieniem od taxy.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 17. września r. b. zezwolić najlaskawiej, ażeby rzeczywisty inwalid nadlekarz sztabowy pierwszej klasy, Dr. *Andrzej Mallat*, referent sanitarny przy jenerałnej komendzie krajowej we Lwowie przeniesiony został na własne żądanie w zasłużony stan spoczynku, nadając mu oraz w uznaniu jego przeszło czterdziestoletniej wiernej i poświęconej z poświęceniem się służby tytuł lekarza sztabu jenerałnego.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 15. września r. b. zezwolić najlaskawiej, ażeby fml. *Adolf baron Schönberger* przeniesiony został na własną prośbę w stały stan spoczynku z wyrażeniem mu najwyższego uznania za jego długoletnią, gorliwą i wierną służbę.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 22. września.

Monitor francuski z 20. b. m. ogłosił już odpowiedź księcia *Gorzakowa* na ostatnią notę Francji w sprawie polskiej. Co do osnowy jej powiada telegram paryzki, że jest ona równobrzmiąca z odpowiedzią wysłaną do Anglii. Nota rosyjska powiada co do wzmianki o dawnych polskich prowincjach, że Rosya nie mogłaby w żaden sposób przypuścić takiego zapatrywania się, i poleca baronowi *Budbergowi* ponowić oświadczenie, że Rosya jest gotowa

wypełnić swoje zobowiązania międzynarodowe, ale wyklucza stanowczo wszelką wzmiankę o tych częściach Rosji, do których nie może być zastosowaną żadna stypulacyja internacjonalna. Zarazem ogłasza *Monitor* także memoriał *Gorzakowa*.

O najświeższej potyczce, stoczonyj 17. b. m. przez oddział *Iskry* w Krakowskim w okolicy *Małogoszczy* podaje *Kronika* krakowska następujące szczegóły: Z powstańców zginęło 23, między tymi doktor *Włoch* i oficer kawalerji *Francuz Loiseau*. Między rannymi jest *Józef Garzyński* i adjutant *Łacki* a przeszło 20 dostało się do niewoli, po największej części kosynierów. Wkrótce jednak potem miał oddział napowrót się zorganizować.

Stosunki Rosji ze stolicą apostolską zaczynają oziębiać się coraz bardziej, a główną przyczyną tego przypisać trzeba bez wątpienia uroczystej manifestacyi kościelnej, jaka odbyła się w zeszłym tygodniu w Rzymie za Polską. Już przed kilkoma dniami donosiły korespondencye z Rzymu, że postawie Prus i Rosji zakładali z tego powodu protest w Watykanie, a teraz przynosi wiedeńska *Sonntags-Ztg.* telegram z Petersburga z 19go b. m., który donosi, że podług pewnych wiadomości nie powróci już ces. rosyjski poseł przy stolicy papieskiej p. *Kisselew* do Rzymu, a sprawy tamtejszego poselstwa załatwiać będzie pełnomocnik.

Przed wyjazdem Królowy angielskiej, do Szkocji odbyło się posiedzenie tajnej rady, na którem odroczony został parlament aż do 1. grudnia. Arcybiskup z Canterbury wezwał jako prymas państwa całe duchowieństwo, ażeby odprawiało modły dziękczynne za pomyślne żniwa.

W sprawie duńsko-niemieckiej dowiaduje się *Sonnt. Ztg.* z Londynu z 20. b. m., że podług pogłoski obiegającej w kołach dyplomatycznych wystąpi Anglia z pośrednictwem między związkiem niemieckim i Danią.

Poczta *Iewantynska* donosi ze Stambułu pod dniem 12go b. m., że zgorzał Kiosk sultański w *Stephano*. Wielkiego Księcia *Konstantego*, który podług doniesienia *Dzien. Powsz.* przybył już 18go b. m. do Krymu, witał w *Galaczu* z polecenia Sultana *Raszjd Basza*, gubernator *Tulczy*. — Wiadomości z *Persyi* donoszą, że nowy władca *Afganistanu* wysłał deputacyę do Sultana *Murada Mirzy*, naczelnego wodza armii perskiej w *Khorassanie*, z oświadczeniem, że pragnie zachować przyjaźń z *Persją*, jeżeli go pozostawi w posiadaniu *Heratu*. — Telegraf z *Tyflidy* do Petersburga i do granicy perskiej jest już otwarty, i rząd rosyjski układa się z *Persją* względem przedłużenia linii telegraficznej z *Tebrydy* aż do granicy *Georgii*.

Z *Mexyku* nadeszły wiadomości do Paryża z 15. sierpnia. Jenerał *Miramon*, który ślubował wierność Francji, mianowany został komendantem wojsk meksykańskich, a jenerałowie *Commonfort* i *Doblado* wezwali *Mexykanów*, ażeby szanowali *Francuzów*.

O działaniach wojennych na *amerykańskiej* widowni walki podają telegramy nowojorskie wiadomości sięgające do 11. września. Bombardowanie fortów *Wagner* i *Cragg* trwało 52 godzin, ale podług doniesień ze strony południowców odparty został atak na fort *Wagner* na dniu 5. b. m. Sądzą, że jenerał *Rosenkranz* szturmował 7. b. m. *Chottonaogę*. Słychać, że *Lee* rozpocznie znowu kroki zaczepne. Jenerał *Burnside* obsadził *Knoxville*. Statki kanonierskie unionistów dominują zupełnie nad *Charlestonem*. Fort *Moultrie* bombardują znowu. — *New-York Tribune* utrzymuje, że *Juarez* był incognito w *Washingtonie* i miał kilka konferencyj z *Lincolnem*.

Monarchia Austriacka.

Czerniowce. 17. września. (*Gimnazjum w Czerniowcach*. — *Dyrekcya finansowa dla Bukowiny*. — *Przedaż dóbr kameralnych*.) W gimnazjum tutejszem zaprowadzono od początku bieżącego roku szkolnego w klasie VII. i VIII. czytanie greckich pisarzy kościelnych po 2 godziny tygodniowo. Do słuchania tego przedmiotu obowiązani są wszyscy uczniowie obrz. gr., którzy zamierzają poświęcić się stanowi duchownemu. *Buk.* dowiaduje się z poważnego źródła, że administracyja finansów Księstwa *Bukowin*skiego odpowiednio do autonomii nadanej temuż konstytucyją, będzie oddzielona od *Lwowskiej*, i że na *Bukowinie* będzie założona osobna krajowa dyrekcya finansowa.

Wys. c. k. ministerium finansów dozwoliło sprzedaż dóbr kameralnych Żuczka bukowińskiemu gr. dysun. funduszowi religijnemu. Tylko więc Kimpolunga pozostanie przy kamerze, ale także będzie prawdopodobnie sprzedaną powyższemu funduszowi, skoro stosunki własności będą należycie uregulowane.

Wiedeń, 20. września. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaśn. Pan odjechał wczoraj zrana do Ischl, dokąd przybył też 17go b. m. Arcyksiaże *Franciszek Karol* z Saleburga.

Jego Cesarzew. Mość Arcyksiaże *Henryk* i Jego Excel. komendant armii Fzm. *Benedek* przybyli 17go b. m. do Gracu.

Nowy nuncyusz papieski, Monsig. *Mariano Falcinelli*, doręczył wczoraj Najjaśn. Panu na uroczystej audyencji swoje listy wierzytelne. Przybył on ze switą swoją trzema powozami dworskimi do burgu, gdzie ustawiona była wojskowa straż honorowa, i audyencya odbyła się ze zwykłą ceremonią.

Fml. hr. *Maurycy Pulffy* w Peszcie wyzdrowiał już zupełnie, i przedwczoraj udzielał już posłuchania.

Deputowany Rady państwa, p. *Rogawski*, przybył wczoraj zrana do Wiednia i wysiadł w hotelu „Zum wilden Mann“.

Jego Mość Cesarz raczył przyjąć najlaskawiej od pensyjonowanego kapitana *Karola Kummerer de Kammersberg* ofiarowany sobie ozdobny exemplarz karty administracyjnej Królestwa Galicyi i Bukowiny jego utworu, i nadał rzeszonemu kapitanowi złoty medal przeznaczony dla umiejętności i sztuk.

(*Z posiedzeń wydziałów.*) Wydział do ustawy o stowarzyszeniach naradzał się dnia 19go nad kwestyą, czy stowarzyszenia powinny, lub czy tylko mogą być publicznymi, tudzież czy kobiety mogą być przypuszczone do rozpraw. *Jener. Kor.* dowiaduje się, że debata nad temi kwestyami nie została jeszcze ukończona.

Wydział do obrady nad wnioskiem Dr. Stamma względem udzielania koncesyi na koleje żelazne i żeglugę parową, odbył także posiedzenie w dniu powyższym. Rząd zaprzeczył temu wydziałowi kompetencyi do dyskusyi nad pomienionymi kwestyami, dowodząc, że to należy do wydziału finansowego, gdy przyjdzie na punkt „subwencye“ wziąć pod obrady kwestyę koncesyi na koleje żelazne i żeglugę parową. Wydział obradujący był przeciwnego zdania, przeto na posiedzeniu plenarnem izba ma zbadać tę sprawę i ustanowić wydział stały.

(*Adres do Cesarza.*) Zebrane w W. Księstwie Heskiem niemieckie stowarzyszenia reformy, wyprawiły adresy dziękczynne do W. Księcia i do Jego Mości Cesarza. W pierwszym z nich wyrażone jest życzenie i nadzieja, że nowa konstytucya związkowa zapewni narodowi niemieckiemu nie tylko polepszenie wewnętrznych stosunków, ale także potęgę na zewnątrz, do jakiej nadają mu słuszne prawo: jego dzieje, oświata, duch, charakter i poniesione za niepodległość polityczną ofiary. Drugi adres wyraża Jego Mości Cesarzowi podziękowanie za to, że „odpowiednio życzeniom narodu niemieckiego względem polepszenia konstytucyi związkowej, ułożył z dostojnymi swymi sprzymierzeńcami związkowymi w Frankfurcie nad M. projekt reformy związku niemieckiego, który napełnił radością wszystkie krainy naszej ojczyzny niemieckiej.“

Francya.

Paryż, 18. września. (*Ogłoszenie nót w Monitorze.*) *Indep. belge* donosi: *Monitor* francuski ogłasza dziś depezę pana Drouyn de Lhuys, na którą nadeszła teraz odpowiedź księcia Gorczakowa, jak również notę, która była do niej załączona. Depeze ta nosi datę 3. sierpnia i wyprzedziła przeszło o 8 dni depeza Lorda Russella i hrabiego Rechberga, które są datowane z 11. i z 12. sierpnia. Jest ona jednak ułożona w podobny sposób, jak depeza angielska i austriacka, a zakończenie jest we wszystkich jednakowe, co odejmuje całe znaczenie tej różnicy dat. Zadaniem memoryału, załączanego do tej depezy, jest — jak to wspomnieliśmy już kilka razy — wykazać, że prawo mocarstw do interwencji dla uregulowania sprawy polskiej zawarte jest w traktatach z r. 1815; temat wcale wyszukany dla rządu francuskiego, który jak wiadomo nie chciał ani razu w ciągu negocyacji przyjąć traktatów z roku 1815 za podstawę swego działania. Jego ogłoszenie w *Monitorze* razem z depezami Lorda Russella i hrabiego Rechberga jest widocznie tylko wstępem do ogłoszenia odpowiedzi rosyjskiej, która nastąpi niezawodnie w krótkim czasie.

(*Sprostowanie.*) Wczorajsza *Indep. belge* podała wiadomość z jednego z dzienników paryskich, że poseł francuski w Petersburgu wezwany został depezą telegraficzną pana Drouyn de Lhuys, ażeby wstrzymał się z odjazdem, ponieważ skutkiem ostatniej odpowiedzi księcia Gorczakowa potrzebną jest jego obecność w Petersburgu. Na to oświadcza *Pays*, że wszystkie te szczegóły są bezzasadne; minister spraw zagranicznych nie wysyłał żadnej podobnej depezy; odpowiedź księcia Gorczakowa niezmieniła w niczem sytuacji, i nie wskazuje, by negocyacje w sprawie polskiej miały wziąć inny obrót. Książę Montebello otrzymał urlop tylko ze względu na zdrowie i mógł korzystać z niego podług upodobania każdej chwili.

(*Względem dalszej czynności dyplomatycznej trzech mocarstw w sprawie polskiej*) zawiera, le *Pays* artykuł z podpisem sekretarza redakcyi, w którym powiada między innymi: „Francya, Anglia i Austria oświadczyły w ostatnich depezach swoich, że niepozostaje im już do przytoczenia żaden argument na poparcie uwag i propozycyi przestanych Rosyi, i że przeto dyskusya bę-

dzie zamknięta, jeżeli te propozycye nie zostaną przyjęte. C chociaż treść odpowiedzi księcia Gorczakowa nie jest jeszcze znana, wiadomo przecieć dokładnie, że minister rosyjski trzyma się imieniem swego rządu tej samej zasady odrzucania wszystkiego, jak w poprzednich swoich depezach.

W obec tej sytuacji pyta się wiele osób: Cóż uczynia teraz, rozumie się Francya, Anglia i Austria? Domysły znacznej liczby dzienników idą swoim trybem, a organa partyi wojennej nastają mocniej, niż kiedykolwiek, ażeby przystąpiono do wykonania tych projektów.

My odpowiemy im na to. „Czujemy dziś jak największą potrzebę podać niektóre wyjaśnienia, pojedyncze wprowadzić, ale takie, że jak sądzimy mógłby je każdy wyprowadzić z kwestyi, zajmującej dziś głównie publiczność. Co one uczynią teraz? — To co uczyniły, i jak to czyniły dotąd.

Postawiona wielka zasada pozostaje niezmienną, jak również wielki fakt, który z niej wyniknął. Kwestya polska ogłoszona została kwestyą europejską, i stanęło porozumienie między Anglią, Francją i Austrią, które przyjęły na siebie obowiązek w imieniu i za zgodą całej Europy interweniować w tej sprawie w drodze dyplomatycznej. Wszystko, co one uczyniły dotąd, przygotowały to, uchwały i uczyniły wspólnie. Nowy dokument, — gdyż w gruncie rzeczy trzy odpowiedzi chociaż w odmiennej formie, wypowiedają to samo — nowy dokument, powiadamy, został im przedłożony. Będą go więc badać i naradzać się nad nim wspólnie, jak to czyniły z poprzednimi, gdyż porozumienie między trzema mocarstwami istnieje w zupełności w obec faktu, który przewidywały: mianowicie, że Rosya nie zechce przystąpić do ich propozycyi.

To co wyniknie z tych nowych badań i narad, będzie to rezultatem najodpowiedniejszy interesom Europy, słowem to, czego zechce Europa, reprezentowana przez trzy mocarstwa, których postępowanie zjednało już sobie jej sympatyę.

Przedstawiamy tu więc rzeczywistość sytuacji i zachowujemy porządek wypadków. Nie możemy iść dalej, nie przesadzając w rezultacie narad trzech mocarstw, i zostawiamy wolne pole domysłom. Jednak ta rzeczywistość i te fakta przedstawione publiczności są dostateczne, by nie dopuszczać żadnej obawy i żadnych przypuszczeń niekorzystnych co do kwestyi polskiej.

Kwestya ta pozostanie europejską i zachowa zupełnie swój charakter, i potrzeba przeto pokładać całą ufność w mądrości trzech mocarstw, które nie przestają nią się zajmować nie tracąc z oczu mandatu, na mocy którego nią się zajęły, ani też interesu europejskiego, o który głównie im chodzi.“

Niemcy.

Stuttgarda. (*Słabość króla wirtemburskiego.*) Dnia 17. b. m. ogłoszony został następujący buletyn: „Stan zdrowia Jego Mości Króla jest całkiem pomyślny; Jego Król Mość nie kładzie się prawie przez cały dzień do łóżka; kaszel jest wprowadzić jeszcze czasami uciążliwy, ale bez najmniejszej duszności.

Hanower. (*Sprawa konferencyi celnych.*) Do *Jen. kor.* piszą z Hanoweru: Ciągłe jeszcze spierają się rozmaite dzienniki o to, czy Hanower zechce brać udział w konkluzyjnych konferencyach celnych w Mniechowie. Możemy z pewnością zapewnić, że także Hanower zdecydował się odrzucić francusko-pruski traktat handlowy, i jak się zdaje wyprawi Hanower do Mniechowa nawet szefa swego namiestnictwa handlu i finansów ministra Erpleben. Podług oświadczenia urzędowej gazety hanowerskiej zdaje się nie podlegać już żadnej wątpliwości stanowisko naszego rządu w obec „kajdan gospodarskich“, jak to nazwała *N. H. Z.* prusko-francuski traktat handlowy.

Frankfurt, 19. września. (*Sprawa duńsko-niemiecka.*) Na dzisiejszem posiedzeniu sejmku związkowego nie byli obecni posłowie Danii, Meklenburga, i wielkksiążęcych i książęcych dworów saskich. Nad sprawozdaniem połączonych wydziałów, które postawiły wnioski odpowiednie ustawie wykonawczej, nastąpi głosowanie na dniu 1. października.

Frankfurcka *l'Europe* wyprowadza z ewentualnego obsadzenia Holsztynu wojskiem związkowym bardzo groźne wnioski. Przy pomina ona oświadczenie posła duńskiego na sejmie związkowym, że w razie rzeczywistego wykonania zagrożonej eksekucyi zmieni się spór istniejący między Danią i związkiem natchmiast w kwestyę internacjonalną i niezawodnie pociągnie za sobą groźne skutki. Pomiedzy temi upatruje *l'Europe* najprzód odwołanie się Danii do interwencji mocarstw europejskich, a mianowicie do rozjemczego sądu Anglii i Francyi, jako gwarantek traktatu londyńskiego z 8go maja 1852. To odwołanie się nie mogłoby — jak sądzi *l'Europe* pozostać bezskutecznem, ponieważ ważne interesa musiałyby skłonić gabinety w St. James i w Tuilleryach do interwencji, choćby na razie dyplomatycznej tylko. A jeźliby to niedoprowadziło do celu, wzięłaby ta sprawa gorszy jeszcze obrót, gdyż rząd duński postanowił uważać najmniejsze nawet obsadzenie Holsztynu za powód do wojny.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 19. września. (*Uwolnienie od służby margrabiego Wielopolskiego.* — *Wiadomości bieżące.*) *Dz. Poln.* zawiera następujący ukaz:

My Alexander II., Cesarz i samowładca wszech Rosyi, i t. d.
 Udzieliwszy naczelnikowi rządu cywilnego Królestwa Polskiego, hrabiemu Wielopolskiemu Margrabi Myszkowskiemu, na własne jego żądanie, urlop nieograniczony za granicę, najmiłościwiej uwalniamy go tak od obowiązków powyższych, jako też od urzędu wice-prezesa rady stanu Królestwa.

Dan w Carskiem Siele d. 31. sierpnia (12. września) 1863 r.
 (podpisano) *Alexander.*

przez Cesarza i Króla.

p. o. ministra sekretarza stanu

(podpisano) *W. Płatnow.*

Dnia 18go b. m. generał-adjutant hr. Berg otrzymał telegraficzną wiadomość, że Ich Cesarskie Wysokości przybyli szczęśliwie do Krymu.

W dniu 20go b. m. z powodu rocznicy urodzin Jego cesarskiej Wysokości Cesarzewicza Następcy tronu Wielkiego Księcia Mikołaja Alexandrowicza, a dnia 21go t. m. w rocznicę urodzin Jego cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, jw. generał-adjutant hr. Berg p. o. Namiestnika Królestwa przyjmować będzie na pokojach zamkowych o godzinie 11tej zrana duchowieństwo wszelkich wyznań, radę stanu, radę administracyjną, senat, urzędników pierwszych 6ciu klas, skład szkoły głównej, władze towarzystwa kredytowego ziemskiego i urzędników dworu.

Rosya.

(*Polityka względem Niemiec.*) Co do stanowiska Rosyi względem kwestyi reformy niemieckiej, korespondent *Jener. Kor.* z Petersburga, upiera się stanowczo przy swoich dawnych twierdzeniach, i popiera je nawet nowymi dowodami. Ci, którzy utrzymują, pisze, że Rosya jest z zasady nieprzyjacielem Niemiec, mogliby opierać się tylko na domniemanym fakcie, że u nas panslawizm z swojemi następstwami ma wpływ przeważny. Jako Niemiec nie mogą zaprzeczyć, że jeszcze przed niedawnym czasem było nieco prawdy w tym zarzucie, ale teraz, jak to wkrótce wyjaśnię, nastąpiło już to, czego ludzie dobrze myślący dawno spodziewali się i pragnęli; straszdyło to zostało gruntownie poznane, i trudno, aby kogo mogło przestraszyć lub obłąkać. Zresztą panslawizm nigdy tu nie był tak potężny, jak w Niemczech sobie wyobrażano, był teorią pewnych kół, zaiste używających niejakiego wpływu, ale w polityce od dawna mało miał znaczenia. Bądź co bądź dobrze się stało, że teraz znaczy jeszcze mniej, czyli raczej nic. Zresztą polityka Rosyi jest jedną z najwięcej uznanych, i w niej od czasu bitew pod Austerlic i Jeną ustalilo się zdanie, że rozdzielenie Niemiec tamuje konserwatywne siły Europy, a zjednoczenie Niemiec i ich siła będą najsilniejszą rękojmią bezpieczeństwa równowagi europejskiej. To zdanie zamienilo się w przekonanie i stało się tradycją gabinetu petersburskiego. Tych, którzy dziś utrzymują, że Rosya nie musi sprzyjać dziełu zaszczytnie rozpoczętemu w Frankfurcie, i przeciw niemu intryguje, należałoby zapytać, czy Ołomuniec już im wyszedł z pamięci.

Z zupełnem przekonaniem powtarzam więc zapewnienie; Rosya pragnie, aby Niemcy zjednoczyli się i wzmocniły, a że w polityce własna korzyść jest celem głównym, dodam, że musi tego pragnąć, ponieważ na tem zyska bardzo wiele: Sąsiedztwo silnych i zjednoczonych Niemiec jest dla Rosyi zakładem pokoju w ogólności, którego potrzebuje do swobodnego wewnętrznego rozwoju. — Z tego samego punktu gabinet petersburski niezawodnie zapatruje się na tę kwestyę, bo jego współzucie dla Prus jako sprzymierzeńca doświadczonemu i wiernemu, tem bardziej podniecać musi życzenie prędkiego, zupełnego i wszystkie części zaspakajającego zjednoczenia Niemiec.

Grecya.

Ateny, 12. września. (Wiadomości bieżące.) Zgromadzenie narodowe odbyło dziś posiedzenie. Czterech ministrów cofnęło swoją dymisyę. Wnieziono petycyę wojsk stojących w prowincjach peloponeskich o stronicze postępowanie ministra wojny. Zgromadzenie narodowe uchwalilo żądać wyjaśnienia od ministra. Gwardya narodowa w Atenach wydała proklamacyę, w której zapewnia, że przeszkodzi rozruchom. Na wyspie Zante pokazuje się słaba reakcya przeciw unii z Grecyą. Izraelici na wyspach jońskich wyuczają w adresie radość z powodu zjednoczenia. Rząd grecki przesłał mieszkańcom wyspy Rhodus zapomogę w sumie 25.000 drachm. Burmistrz ateński proponuje nowy plac w mieście nazwać placem Palmerstona. Doniesienia z prowincyi z wyjątkiem Messenii są pomyślniejsze.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne.) Jan Bukasiewicz czeladnik stolarski, skazany został na rozprawie ostatecznej d. 18. b. m. za zbrodnię zaburzenia publicznej spokojuności §. 66. k. k. na 8 dni więzienia. Podobnie d. 19. b. m. Michał Karpiński szewc, Jan Palenczuk sluga, Ferdynand Rzyński szewc, Jan Orner były dozorca straży finansowej na 8 dni więzienia.

(Józef Korzeniowski) znany powieściopisarz umarł w Ereznie dnia 17. b. m. Urodzony d. 19. marca 1797 w Brodach, tamże odbył pierwsze nauki. Następnie uczęszczał do gimnazjum w Zbarażu i w Czerniowcach, a od roku 1808 w Krzemieńcu gdzie zostawał do r. 1819. Przeniósł się do War-

szawy zostawał tam do r. 1823 już jako nauczyciel domowy s. p. Zygmunta Krasińskiego, już jako bibliotekarz w ordynacyi Zamojskich. Był przez 7 lat następnym profesorem literatury polskiej w Krzemieńcu, a później do połowy r. 1834 adjunktem profesora literatury łacińskiej i starożytności rzymskich przy uniwersytecie kijowskim. Od roku 1838 do 1845 był dyrektorem gimnazjum w Charkowie a następnie dyrektorem gimnazjum gubernialnego w Warszawie. Odtąd przechodząc różne stopnie był wizytatorem szkół, członkiem rady wychowania, dyrektorem wydziału oświecenia, poczem dla osłabionego zdrowia udał się za granicę. W r. 1861 skreślił plan organizacji szkół niższych i wyższych. W r. 1848 Towarzystwo naukowe krak. mianowało go swoim członkiem korespondentem. Zostawił 61 dzieł rozmaitej treści, był bowiem poetą, powieściopisarzem, dramaturgiem i malarzem.

(Pożar gruntu torfowego.) W Czulowicach w obwodzie samborskim zapalił się 11. b. m. grunt torfowy od ognia, roznieconego przez pastucha, i pożar ogarnął w krótkim czasie morg ziemi wybuchając miejscami płomieniem: Dopiero zawezwana pomoc urzędowa polożyła tamę ogniewi przekopaniem szerokiego rowu.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 11. b. m. utonął kąpiąc się w Bugu były ekonom w Cieleżu w obwodzie żółkiewskim, imieniem Onufry Bosecki. Ciało jego wydobyto tego samego dnia.

(Zaraza na bydło.) Według doniesienia c. k. austriackiego wicekonsulatu w Besarabii, wybuchła tamże w wielu miejscach gwałtowna zaraza na bydło. Władza krajowa w Czerniowcach przedłużyła z tego powodu dziesięciodniowy peryod kontumacyi na granicy w Nowosielicy do dni 20.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 22. września. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (84 \mathcal{F}) 2 zł. 66 c.; żyta (79 \mathcal{F}) 1 zł. 62 c.; jęczmienia (69 \mathcal{F}) 1 zł. 34 c.; owsa (44 \mathcal{F}) 1 zł. 5 c.; hreczki 1 zł. 57 c.; grochu 2 zł. 5 c.; kartofli 57 c.; cetnar siana 1 zł. 27c.

Zaleszczyki, 7. września. W drugiej połowie z. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów.

Miejsce targu:										
Czortków	Hustajyn		Kopyczyńce		Zaleszczyki					
	zł.	c.	zł.	c.						
waluty austriackiej										
Mec pszenicy	2	55	2	20	2	50	2	50	2	58
„ żyta	1	50	1	30	1	30	1	20	1	37
„ jęczmienia	1	.	1	.	1	5	.	90	1	12
„ owsa	1	10	1	.	.	95	1	.	1	.
„ hreczki	2	.	2	.	1	80	1	30	2	.
„ kukurudzy	2	.	1	60	.	.	1	20	1	35
„ kartofli	60	60	.	70
Cetnar siana	1	40	1	.	1	27	2	.	2	.
„ wełny
„ nasienia koniecu	40	.	40	.
Sąg drzewa twardego	5	50	10	.	7	.	11	.	6	50
„ „ miękiego	4	50	.	.	6	.	8	.	.	.
Funt mięsa wołowego	10	.	10	.	11	.	10	.	10
Mas okowity	44	.	.	.	45	.	45	.	40

Wiedeń, 19. września. (Targ wiedeński na woły.) Na targu było 2595 sztuk wołów; 1 sztuka ważyła od 560 do 670 \mathcal{F} . Przedano w Wiedniu 1458 sztuk. Za cetnar płacono 20 do 26 zł. 75 c., za sztukę 120 zł. do 172 zł. w. a.

Z Bukaresztu donoszą: Wydane zostało urzędowe sprawozdanie względem mołdawsko-wołoskich kolei żelaznych, według którego książę Couza dekretem z 28. czerwca i 1. lipca na wniosek ministra rolnictwa, handlu i robót publicznych, dozwolił prowizorycznie budowę rumuńskich kolei żelaznych pod następującymi warunkami:

1. Linie wołoskie: panom J. Hegan i F. Patton Blyth administratorom banku London and County, na 95 lat. Ta kolej ma połączyć granicę austriacką (Orsowa) z Gałaczem, a miasta Pitesci i Giurgewo z linią główną; rozpadać się będzie na 6 dróg: 1. z Bukaresztu do Giurgewo, 2 z Bukaresztu na Krajowę do Pitesci, 3 z Krajowej do granicy austriackiej pod Orsową, 4 z Bukaresztu do Plojesci, 5 z Plojesci na Braile do Galaczu, 6 z Buzeo do Fokszan. Te linie muszą być ukończone w ciągu 9 lat. Koncesyonaryuszom zagwarantowano minimum 8 pft. kapitału zakładowego, a ten niebędzie przenosił 607.500 piastrow na kilometr.

2. Linie mołdawskie: Księciu Leonowi Sapieże i pp. P. Mauroghini i T. Brassey do 31. grudnia 1963. Linia główna ma połączyć granicę Bukowiny pod Mihaleny z Gałaczem, i miasta Jassy, Okna, z linią główną, która będzie rozpadać się na 8 dróg: 1. z Galaczu do Tekutsch, 2 z Tekutsch do Adjud, 3 z Adjud do Baku, 4 z Baku do Roman, 5 z Roman do granicy bukowinńskiej, 6 z Roman do Jas. 7 z Ajud do Okny, 8 z Fokszan do linii głównej. W ciągu 8 lat kolej ma być oddana do obrotu. Gwarantowano 7 1/2 pft. kapitału zakładowego, który nie będzie przenosił

